

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

51. An quando duobus diebus immediatis occurrunt duo Iubilæa, quorum
quodlibet requirit confessionem, & communionem, teneatru qui vult illa
lucrari bis confiteri, & bis Eucharistiam sumere? Et quid ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

2. Non defunt tamen contraria sententiam docentes, vt Henriquez lib.7.cap.10. §.6. in glossa lit. N. & cap. 12. §. 12. in glossa lit. H. Reginaldus, in praxi, tom. 1.lib.7.cap.vlt.que.1.2. num. 72. & num. 185. Layman lib.5. tract. 7. cap. 6. num. 7. ver. Dico tertio, in fine. Fernandez in Medulla cas. part. 3. cap. 7. §. 8. num. 3. Zanardus in direct. Theol. part. 1. de penit. cap. 21. q. 20. Vega in summa part. 2. cap. 7. cas. 1. Zerola de Iubil. lib. 1. cap. 15. dub. 13. & 60. & alii penes ipsos; & ratio est, quia in casu Iubilaei confessio non praecipitur tamquam actus, propter quem conceditur Iubileum, sed ut securos dispositione ad indulgentiam lucrandam, & dum confessio sacramentalis est impossibilis, est omnino presumendum piam mentem Pontificis esse, vt in tali casu sufficiat contrito, dummodo omnia alia opera iniuncta in Iubilao adimpleantur.

3. Quid ego sentiam dicam breuiiter, hanc secundam sententiam tamquam probabilem sequutus sum in 3. part. tract. 3. resol. 150. Verum habeo contra illam validissimum argumentum; vnde prima sententia modò adhæreo, quia hic non est casus, vt quis habens peccatum mortale valeat communicare absque prævia confessione, nisi scandali periculum immineat. ergo, &c.

Quæ hic est
Op. Ref. 46.
§. penit. ad
med.

RESOL. L.

An excommunicatus contritus, si non potest obtinere absolutionem, lucretur Indulgentiam, aut Iubileum si adimplat alia opera iniuncta? Et praesertim quoad eos, qui in aliquam heresim incidentur; & idem dicendum est de illis, qui sunt excommunicati ob pensiones, & debita, & sunt impotentes ad solvendum? Ex p. 4. tr. 12. Ref. 13.

Quoad hoc §. 1. Causa potest sapientis accidere, & praesertim legi doctri. præcedentis Rei, & alterius eius pri-
mæ annos. Quoad eos, qui in aliquam heresim incidentur & negatiuam sententiam docet Faustus de Iubilao, lib. 3. quæst. 55. qui citat Suarez, Vgolimum, Siluestrum, Nugnum, & Sotum, quibus ego addo Filliucium tom. 2. tract. 8. cap. 6. num. 136. Layman lib. 1. tract. 5. part. 2. cap. 2. num. 2. Pollachum de Iubilao, scđt. 4. num. 22. La-
uorium de Iubilao, par. 2. cap. 14. num. 51. Sanctarellum de Iubilao; cap. 15. dub. 14. Nugnum in addit. ad. 3. part. quæst. 17. art. 1. & Fernandez in exam. Theol. moral. part. 3. cap. 7. §. 4. num. 2. & alios, quia excommunicatus etiam contritus, est membrum ab Ecclesia præcsum, atque adeo participare non potest influxum spiritualium bonorum ab ipsa Ecclesia prouenientium.

2. His tamen non obstantibus affirmatiuam sententiam docet Henriquez lib. 7. cap. 18. num. 2. Emanuel Sa-
ver. Indulgentia, num. 2. Alphonsus de Leone de Iubilao, part. 1. num. 197. & nouissime Bossius de triplex Iubilao, scđt. 4. cas. 22. §. 1. num. 12. Quia non videtur esse intentio pia matris Ecclesiae velle priuare huicmodi suffragis filios obedientes, & quantum est ex se omnino à conumacia recedentes, & ita dicendum est etiam ex intentione ciudem Ecclesiae illis præfere Indulgentiam, illiusque fructu lucrari posse. Confirmatürque magis, quia excommunicatus potest praefare opera, pro quibus datur Indulgentia; potest enim orare in Ecclesia, priuari ieiunare, facere elemosynam, & licet ante absolutionem ab excommunicatione non possit recipere sacramenta Pœnitentia & Eucharistia, nihilominus quoad confessionem valde probabile est non esse necessarium quando quis vellet confiteri, & non potest, ut latius supra ostendimus. Quoad communionem autem poterit excommunicatus pœnitens obtinere à Confessario electo commutationem in aliud

opus pium, si Bulla Iubilæi, vel Indulgentia ciuimodi facultatem concedat, inquit etiam confessio potest tunc in aliud opus commutari huic excommunicato, ut dictum est super num. 6. de suspenso à perceptione Sacra-
mentorum. Ita Bossius.

3. Verum ego primæ sententie tanquam probabilius adhæreo quia vt recte præter DD. ciratos obseruat Hurtadus de excommunic. dispu. 3. difficult. 3. Coninck de Sacrament. dispu. 14. num. 49. & Sotus in 4. dispu. 22. quæst. 1. art. 1. excommunicati quamvis contriti, ac proinde iusti, verè manent excommunicati, quia excommunicatio non tollitur pœnitentia & iustificatione, sed tantum absolutione: ergo exclusi sunt à participatione Indulgentiarum. Non nego tamen sententiam affirmatiuam Bossii & aliorum esse satis piam & probabilem, vnde secundum illum hæc-
ticus si verè pœnituit, & absolutionem obtinere minime potuit, obtinebit tamen Indulgentiam & Iubileum si adimpleat alia opera iniuncta. Ita Bossius loc. citato. Et idem dicendum videtur de illis qui sunt excommunicati ob pensiones, vel debita, & sunt impotentes ad solvendum. Ita Leo ubi suprà, & sic de li-
milibus.

RESOL. LI.

An quando duobus diebus immediatis occurruunt duo Iubila, quorum quodlibet requirit confessionem, & communionem, teneatur, qui vult illa lucrari bis confiteri, & bis Eucharistiam sibi?

Et quid est dicendum de aliis operibus iniunctis in quibus Iubilao? Ex p. 4. tr. 4. & Misc. Ref. 166.

§. 1. **H**ic casus frequens est, & illum ponit Aloysius Turrianus in disp. select. par. 2. disp. 31. ab. 64. & sic respondit. Non deficit, qui affirmaret id, quia quilibet Indulgentia requirit peculiaria opera; & sed longè probabilius est non esse necessarium bis confiteri, aut sumere Eucharistiam si pœnitent perfeatur in gratia tempore virtutique indulgentie, quia confessio & communio requiruntur in ordine ad dispositionem animæ, vt existens in gratia possit lucrari indulgentiam; secus de aliis operibus, sicut si qualibet indulgentia requirat dare elemosynam, quæ enim necessaria est dare duas elemosinas, ista enim non habent pro effectu primario emundare animam à peccato, neque videtur contraria intentio requirentis confessionem, & requirentis elemosynam, quando expresse non constat de voluntate requirentis duas confessiones distinctas. Ita ille.

RESOL. LII.

An si in Iubilao dicatur tantum, quod officiat Communio die Dominica, quis satisfacere communicando in aliis die hebdomada?

Et docetur Communionem factam in peccato mortali sufficere ad satisfaciendum oneri Communionis iniunctum ad lucrandum Iubilatum?

Et puer ex defectu statim Eucharistiam sufficiere non valens, an satisfaciat communicando spiritualiter, adimplendo catena opera in Iubilao præscripta; vel in tali casu an sit commutanda Communio in aliud opus pium?

Idem dicendum est de infirmis, & patientibus ruffis, vmitum, vel quid simile, aut de eo, qui ex oblitione & incuria, seu inaduentia die designato communio, nempe die Dominico bibit, & ita de similibus. Ex p. 12. Ref. 17.